

15. XI. 96.

Velepoštovana gospica!

Nisem se nadejal, da mi pričeta
znova. Km, veseli me, da si postala,
java tako prebita naglo iz "zakle-
tih sovražnikov" - hm! morda mi,
slijo drugi res tako, jaz seveda ne -
prav dobra prijateljica.

Ku imate prav realističnem
izgled, koliko koristi mej litera,
ki različnih stvari in isl osebo
vopisovanje. Koliko večjega pome-
na pa more postati osebo obic-
vauje mej literati!

x Vidite, to ideja pa sem sprožil
v "Portretnih karikaturah" v vvo,
da in isto idejo zopet, a obvir,
na ponavljanem in razlagam

✓

v svojih člankih "Vlovens. Narod".

Pa prečitajte vse članke, imel
la bodele izvestno svoje mnenje
o tej moji ideji. In danes vas pro-
sim enkrat vice-versa jaz, da
mi storite uslugo. Védite, mila
mi gospica, pa napišite za "Narod"
- ali pa "Ljubost"! - en članek,
v katerem poveste malo obzir,
nejše svoje napore o kongresu
sloven. literatov! Pišite vauj
- contra, ako niste navdušena
- pro! - meni je največ na tem,
da ideja ne zaspí, nego da jo sprá-
vno povsod v razgovor. Če pa
napišete - v mojem duhu - nad,
dušen članek za kongres, potem,
gospica, vam poljubim roko prav
kavališko hvaležen. Ali ho-
čete? Veste, jaz sem velik egoist,
in poljubljuje Vašo uslužbo
rokico bi imel le prav sebi,
ne čutě! - Gorej, gospica?? -

Ludi Vhitarja naprosim. -

Pa še nekaj! V "L." se znova po-
javlja neki "literarni boj." Jaz sem
tega le prepirkanja že grozovito
prenasíčen. Boga mi, piši in ti,
taj končno kar in kakor ho-
češ, samo mir si vjemo me; se,
boj! Vicer od samega modrovanja
in prerekanja ne pridemo do pa-
metnega dela. Jaz nikogar ne si-
lim, jaz nikogar ne vlečim za
ušesi k - realizmu; tako pa
naj ludi mene pustě, da pišem
po - svoje. Vj vendar ne falte,
va nihčě, da čitaj moje spise, da
se naročaj le na "Zvon"! - Vsek
si naj izbere po lastnem ukusu,
saj imamo izbora že nekaj. Ne
pulinimo se torej več za oslavo-
seno, slojimo se, pa dopusti-
mo, da imamo i Vlovensi več
sol, več struj, več tehnik, ne

pa ene same! Tega bogastva mora
biti pameten človek, le nesel, saj
prav to kaže, da - napredujemo.

V tem smislu Vas prosim,
da vlijete na razburkano morje
malo olja! Ženska ste in tako
prva poklicana, da razločite bor-
bo mej srditimi moškimi. Ži-
nite prav nepristransko, jaz
se vam skapeju hvalježnega -
- Ako vas napade kdo radi tega,
poyrabim ga jaz za vrat in -
tako mi Bogu! - zbravil udov-
ne odnese.

Vi, gospica, mišete lahko in
nazlo, kakor jaz. Prosim Vas to-
rej, da vodenete člankom od
minule sabbote in tega torka
tkoj svoj člančič za epiloz.

Posladičam Vas, da upora-
bite moja pisma za ta svoj
odgovor, ki bo posredovalen,

/.

h. 4

Univerzitetna biblioteka
Ljubljana 10703

blagovolite pa tudi mojimi „
 sprotnikom povedati na vsa
 usta, kaj je nameni mojih
 spisov, tasi po Vaših naporih
 lega namena nisem dosegel! -
 ne pohujševati, nego bičati našo
 pinavsko moralo in prikrito
 neuravnost; ne vzbujati polt-
 nosti, nego odbijati čitatelje
 od liste: to je moj namen,
 poštem in lep namen. -

Vam ničem odgovarjati
 nikomur; le pri Vas sem na,
 pravil izjemo.

Veste, moji sovravniki so
 neštevilni, a vsi so (skoro) le
 moji osebni nasprotniki. Moj
 ponos, moj strupeni jezik,
 moji uspehi v slovanstvu in -
 - čijte in struiste! - moj
 ženstvo, so mi nakapali žl
 legijo za grizenih zavirnejev.
 Nalokajo sicer krinko objektiv,

/.

nih kritikov, toda izpod domina
jim gleda - hudičovo kapito! -
Glabnosti, kritikasterstvo in riva,
lizovanje - drugega do malega
nič! -

Meni je sicer - po Dunajski -
"ganz Wurst", kaj blebečejo in
blebečejo, kako lajajo in pesne,
jo, lajejo in modrujejo taki-
le pseudonimni "Dobri" i. dr.
s Paiki vred... saj absolutno
somisijentstvo Askerca, Vrhstara,
ja, Kersnika in Levea mi je
sčit, katerega ne prodre sam
vrag. A vendar sem sit že teh
borbic in rad bi imel mir! -

Vstajte mi Lorej to usluzico,
pa - bodi konec! - Veseli me
le to, da se moji nasprotniki
- n. pr. v. Paik - ofnacija vedno
že sami dovolj s svojimi surovi,
mi ingulki, dočim so bili moji

pristati - Lini i v srđiti borbi.
V tema dvema prošnjama,
kateri vsekako izpolnite, pa se
seveda sam moralčno obvezu,
jem za Vaš list.

Dobro Lorej: zob za zob! - Ali
vam je prav? -

* Vprašate me, zakaj mi "ruski
realisti ne ugajajo". Ker sem po
duhu in odgoji - francos. - V tem
pa se mi rečeno, da mi ne imo,
ponirajo. Ne, saj Tolstega, Turgenje-
vega in Dostopauka čitam vedno
s slastjo! -

Judi moje mnenje je, da piše
"Vlovenka" bolj za ipitel. ženstvo.
"Moja Doga", kdaj si začno naricati
se. le preproste, purgarice ali
celo kmetice - časopise! Hm!
začnimo z učiteljicami in
bolje izobraženimi meščankami,
mi višji vrst! -

A propos! - Vaša "Vrata" je res
eden najboljših spisov, le zavrite,
téh mi ni bil dovolj globoko,
in dramatično opisani. Ali je
bil oni "urednik" g. V. Lukič? -
Ako je bil, sporočil sem mu prav
jaz vaš naslov! Ali veste, kje
je sedel? Mene je naprosil, da mi
prevede na srbsčino "Vano tvojo",
- a po mojem "Zvonu" mi poslej
ni duha ni sluha... prevoda
pa tudi ni.

Trisetite mi, da Vas odbija moj
spis, "V krvi"; jaz ga imam za
najboljšega, vasi sem ga pisal
sproti in celo na potovanju,
n. pr. v Brežicah! - Vaše srcé
žalijo nekateré scene, a kaj mo,
rem jaz zato! Za karakteristi,
ko liških podlih ljudi so bili
potrebni, borej? - -

Zdravi! Vaš udani

fran Lovékar

11. 15./XI. 96.